

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma: Kfv.V.35.162/2025/6.

A tanács tagjai: dr. Darák Péter, a tanács elnöke

dr. Stefancsik Márta előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

dr. Demjén Péter bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A felperes: felperes1 Zrt.

(cím1)

A felperes képviselője: Kotmayer Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Kotmayer Zalán ügyvéd;

cím2)

Az alperes: Nemzeti Adó és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(cím3)

Az alperes képviselője: dr. dr. Ruzsáli-Csontos Diána kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott határozat elleni közigazgatási per

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 2025. április 15. napján kelt 108.K.701.104/2025/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 108.K.701.104/2025/9. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felek felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét személyenként 4.157.500 (négymillió-százötvenhétezer-ötszáz) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. december havi általános forgalmi adó (áfa) bevallásában levonásba helyezte az Számlakibocsátó1 Kft. (a továbbiakban: Számlakibocsátó1) 2021. december 3. teljesítési dátummal kiállított 20210023 sorszámú, 1 db „Világítótest műanyag alkatrész gyártó cella” megjelölésű, valamint a Számlakibocsátó2 Kft. (a továbbiakban: Számlakibocsátó2) 2021. december 2. teljesítési dátummal 2 db 400 tonnás H-vázás hidraulikus présgépről és 1 db lézervágó berendezésről kiállított számlák 174.690.000 Ft áfa tartalmát, figyelembe véve a korábban kiállított előlegszámla 21.600.000 Ft áfa tartalmát.

[2] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Bács-Kiskun Megyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) adóellenőrzés alapján meghozott ügyszám számú határozatával a felperes terhére 195.750.000 Ft adókülönbötet állapított meg, amelyből 40.108.000 Ft-ot adóhiánynak, 155.642.000 Ft-ot jogosulatlan igénylésnek minősített, és kötelezte a felperest az adóhiány, 359.910.000 Ft adóbírság és 2.244.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére.

[3] A fellebbezés alapján eljáró alperes a szám iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot részben módosította, az adóbírság összegét 391.500.000 Ft-ban határozta meg, ezt meghaladón az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[4] Határozatát az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 9. § (1) bekezdésére, 13. § (1) bekezdésére, 119. § (1) bekezdésére, 120. § a) pontjára, 127. § (1) bekezdésének a) pontjára, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban: Számv. tv.) 15. § (3) bekezdésére, 165. § (1) bekezdésére, 166. § (1) és (2) bekezdésére, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 2. §-ára, 206. § (1) bekezdésére, 215. § (4) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:238. §-ára, 6:247. § (1) – (2) és (5) bekezdésére alapította.

[5] Indokolása szerint Számlakibocsátó1 alkatrészgyártó celláról kiállított számlája tartalmilag hiteltelen, az után a felperest adólevonási jog nem illeti meg. A szerződés szolgáltatásra irányult elsődlegesen, amely teljesítése nem történt meg a vizsgált időszakban. Az elkészült gép nem került a felperes tulajdonába, a felperes a vételárat nem fizette meg, a gépet nem szállították el hozzá, az nincs üzembe helyezve, a felperes afelett tulajdonosként nem rendelkezett. A felperes és a Számlakibocsátó1 között gazdasági esemény egyáltalán nem valósult meg [Kúria Közigazgatási - Munkaügyi Kollégium 5/2016. (IX.26) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) 1. pont].

[6] A Számlakibocsátó2 számlája is - mindkét tételt illetően - tartalmilag hiteltelen, a présgépek beszerzése nem történt meg, ezért az elsőfokú adóhatóság tévesen minősítette az ügyletet a KMK vélemény 3. pontja szerinti esetnek, az valójában az 1. pont alá tartozik. A számlán a teljesítés dátumaként feltüntetett időpontban a felperes részére teljesítés egyáltalán nem történt, a présgépek a vizsgált időszakban még el sem készültek, az ellenérték kifizetésére nem került, ezért a termékértékesítés Áfa tv. szerinti fogalmi elemei nem valósultak meg, a felperes a termékek felett rendelkezési jogot nem szerzett, és olyan összeget igényelt vissza – likviditást biztosítva magának – amely a törvényes határidőben nem folyt be a költségvetésbe.

[7] A lézervágót illetően – az elsőfokú adóhatósággal egyezően – megállapította, hogy az ügylet nem történt meg, az adólevonási jog megtagadása a KMK vélemény 1. esetkörébe sorolható. Az adásvétel meghíúsult, a Számlakibocsátó2 2022. május 25. napján helyesbítette a számláját, annak ellenértékével csökkentette a számla szerinti végösszeget, ezzel alátámasztotta, hogy a felek között a lézervágó gép adásvétele nem valósult meg. A feltárt tények objektív módon igazolják, hogy a felperes úgy helyezte levonásba a tárgyi számla áfa-tartalmát a bevallásában, hogy az abban foglalt lézervágó gép nem került a birtokába, annak ellenértékét nem fizette meg. A kiszámlázott ügylet kizárólag az adóelőny elérésére irányult,

hiszen a felperes olyan áfát helyezett levonásba, amelyet a törvény által meghatározott határidőben a Számlakibocsátó2 nem teljesített. Ezzel adóelőnyt realizált és a nem valós beszerzéssel összefüggésben GINOP pályázattal összefüggő támogatáshoz is hozzájutott. A lézervágó gép beszerzése meghiúsulásának oka nem érinti a megállapítás jogszerűségét, tekintettel arra is, hogy az elvitatott számla nem előlegszámla volt.

[8] A felperes adókijátszásban való tudatos részvételére tekintettel az adóbírság összegét az adókülönbözet 200%-ban határozta meg.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[9] A felperes keresetében elsődlegesen az alperes határozatának az elsőfokú határozatra kiterjedő megsemmisítését, az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését, másodlagosan az alperes határozatának megváltoztatását, az adókülönbözet, adóbírság és késedelmi pótlék törlését, harmadlagosan az adókülönbözet 200%-nak megfelelő összegű adóbírság törlését kérte.

[10] Előadta, hogy a Számlakibocsátó1 a 2021. szeptember 22-én kötött vállalkozási szerződés alapján állította ki 2021. december 3-i teljesítési időponttal világítótest műanyag alkatrészgyártó cella értékesítéséről szóló számláját. A gyártócella beszerzésére azért került sor, mert az adóköteles tevékenysége ellátása érdekében bővíteni kívánta a gépparkját. A termék elkészült, 2021. december 3-án hideg-üzemű átadása megtörtént, az ügylet az Áfa tv. 55. § (1) bekezdésének megfelelően tényállásszerűen megvalósult, így az adólevonási jog megilleti. A számlát a felmerült fizetési nehézségek miatt az adóhatósági ellenőrzés időpontjában még nem teljesítette teljes egészében (csak pénzügyi részteljesítés történt 2021.12.28-án 26.172.660 Ft értékben), ezért a Számlakibocsátó1 a számla teljes kiegyenlítéséig a gyártócellát visszatartotta. Az ügylet – az Art. 2. §., az Áfa tv. 2. § (a) pontja, az Áfa tv. 9. § (1) bekezdése, az Áfa tv. 13. § (1) bekezdése, valamint a 2006/112/EK irányelv 14. § (1) bekezdése értelmében – termékértékesítésnek minősül. Téves az alperes Ptk. 6:247. § (5) bekezdésre hivatkozással tett megállapítása arról, hogy a tárgyi ügylet szolgáltatásnyújtás, ugyanis annak meghatározó eleme a gépbeszerzés volt, mert anélkül a kapcsolódó szolgáltatásokat nem kívánta igénybe venni.

[11] A Számlakibocsátó2 számláját illetően előadta, hogy az adóhatóság megsértette az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Air.) 100. §-ában foglalt, az ügyletek eltérő minősítésének tilalmát. Az adóhatóság a Számlakibocsátó2-nél jogkövetési vizsgálatot folytatott, a számlával, illetve helyesbítő számlával kapcsolatban kifogást nem emelt, azokat valós és hiteles számviteli bizonylatnak fogadta el. Az adóhatóság megállapította, hogy a számlát a Számlakibocsátó2 bevallásába beállította, az adót több részletben megfizette, míg a felperes ellenőrzése alapján az elsőfokú adóhatóság a KMK vélemény 3. esetköre (gazdasági esemény megvalósult, de csalárd magatartást tanúsított), másodfokon pedig a KMK vélemény 1. esetkörébe tartozónak, azaz önmagában létezőnek minősítette a számlát. A Kúria Air. 100.§-a kapcsán kifejtett értelmezése szerint a jogviszonyok eltérő minősítésére vonatkozó tilalom megsértése attól függ, hogy az adóhatóság a jogviszonyok tartalmi elemzésére, azok valódiságára vonatkozóan folytat-e

vizsgálatot és tesz-e megállapítást [Kfv.35.380/2021. 31. pont]. Mivel a jelen esetben a bizonylatok tartalmi vizsgálata történt, az adóhatóság az azonos minősítés kötelezettségét megsértette.

[12] A Számlakibocsátó2 számláján szereplő lézervágó vonatkozásában előadta, hogy az ügylet a finanszírozási problémái miatt meghíúsult, ezt követően a Számlakibocsátó2 a korábban kiállított számlát sztorizóta, és a felek a vonatkozó időszaki adóbevallásaikban azt elszámolták. A felek minden adózási szabálynak eleget tettek, minden bevallást teljesítettek, a költségvetést adóhiány nem érte. Értelmezhetetlen és okszerű indokolásként elfogadhatatlan az alperes azon megállapítása, hogy a helyesbítő számla bevallása nem teszi valóssá az ügyletet, és csak azt a látszatot kelti, hogy az teljesedésbe ment. Az adóhatóság határozatai az áfa levonási jog korlátozása körében nem tartalmaznak indokolást vagy ok-okozati összefüggéseket, és az adóhatóság nem azonosított egyetlen olyan körülményt sem, amely az áfa levonási jog korlátozásához elegendő lenne.

[13] Kifejtette, hogy az alperes – az elsőfokú adóhatósággal szemben - nem a KMK vélemény 3. esetköre (csalárd láncolatban aktív részvétel), hanem a KMK vélemény 1. esetköre szerint minősítette a présgépegyletet azzal az indokolással, hogy a vizsgált időszakban a présgépek nem kerültek a felperes birtokába, azok tulajdonjoga nem szállhatott át, hiszen a számlázás fordított időbelisége alapján a teljesítési időpontok szerint a présgépek még el sem készültek 2021. december 2. napjára, csak három hónappal a számla szerinti teljesítést követően kezdték meg a leszállításukat, és a számla pénzügyi kiegyenlítése sem valósult meg teljeskörűen, így nem valósult meg az Áfa tv. 9. § (1) bekezdésében rögzített feltétel. A fenti megállapításokkal az adóhatóság olyan körülményeket rótt a terhére, melyekről az nem tudott és nem is tudhatott. A felperesnek – mint azt a fellebbezésében is előadta - nem volt ismerete a beszerzési láncban feltárt román cég létezéséről, így azt sem tudta, hogy az mikor és milyen határidővel rendelte meg a présgépek gyártását a török gyártótól. A Számlakibocsátó2-vel kötött szerződés alapján a szerződés teljesítettnek minősült, amikor a Számlakibocsátó2 a gépek legyártását készre jelentette és ezzel egyidőben végyszámla kiállítására is jogosult volt. Ebből, valamint abból következően, hogy a Számlakibocsátó2 kibocsátotta a számlát, azt a vizsgált időszaki adóbevallásában jogosan szerepeltette. A szerződés szerint az áru fizikai átadása a kiállított végyszámla 100%-os kiegyenlítése után történik. Az Áfa tv. a termékértékesítés tényállásszerű megvalósulásához nem a tulajdonjog tényleges átszállását követeli meg, hanem a tulajdonosként való rendelkezés jogosultságának átengedését. A termékértékesítés tényállásszerű megvalósulásához elégséges, ha az ügylet maga a termék tulajdonjogának végleges átszállására irányul, függetlenül annak időpontjától. Tehát azok a tények, hogy a présgépek ára nem lett még kifizetve és így a tulajdonjog nem szállt át még a felperesre, illetve az, hogy a termék kiszállítása még nem történt meg, nem határozza meg önállóan a teljesítési időpontot.

[14] Hangsúlyozta, hogy ellentmondásban áll a meghallgatott tanúk vallomásaival, az okiratokkal, a szerződésekkel és a hatósági helyszíni ellenőrzés alapján megállapítható tényekkel, valamint a megvásárolt gépek létezésével az alperes azon megállapítása, hogy a Számlakibocsátó2 által kiállított számlák csak önmagában léteztek, mögöttük semmiféle gazdasági esemény nem történt és kiállításuk célja kizárólag az volt, hogy csalárd módon áfalevonást valósíthasson meg.

[15] Az adóhatóság által kifogásolt számlák alapján az adólevonási joga nem vitatható el, adókülönbözete nem keletkezett, az emelt összegű adóbírság kiszabásának – rosszhiszemű, szándékosan jogosulatlan adóelőny megszerzésére irányuló csalárd magatartás hiánya miatt – nem volt helye.

[16] Az alperes a kereset elutasítását kérte a határozatában foglalt indokok alapján.

[17] Az elsőfokú bíróság a 2023. május 18. napján kelt 108.K.701.733/2023/20. számú jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[18] A felperes felülvizsgálati kérelme alapján eljárta Kúria a 2025. február 27. napján meghozott Kfv.V.35.145/2024/8. számú végzésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította, mert megállapította, hogy a jogerős ítélet tartalma nem elégíti ki az eljárásjogi rendelkezések által előírt követelményeket, nem tartalmazza az ítéleti tényállást és a bizonyítékok értékelését, ezért érdemi felülvizsgálatra nem alkalmas.

A jogerős ítélet

[19] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[20] Rögzítette, hogy a Kúria iránymutatásának megfelelően beszerezte a teljes közigazgatási iratanyagot.

[21] Hangsúlyozta, hogy az adóhatóság 2021. december hónapra vonatkozóan végzett a felperesnél adóellenőrzést, és jogszerűen járt el, amikor azt vizsgálta, hogy a számlák szerinti gazdasági események a vizsgált időszakban (vagy esetlegesen korábban) ténylegesen megtörténtek-e, hiszen az Áfa tv. 120. § a) pontja szerint adólevonási jogot gyakorolni csak ténylegesen megvalósult gazdasági eseményről kiállított számlák alapján lehet. A tekintetben pedig, hogy a számlák szerinti ügyletek 2021. decemberben megtörténtek-e, nem lehetett jelentőséget tulajdonítani annak a körülménynek, hogy a gazdasági események később, más időszakban valóban megvalósultak, kivéve a lézervágó gép beszerzését. Ezért helyesen járt el az alperes, amikor azt állapította meg, hogy 2021 decemberében sem a gyártócella összeszerelése és beüzemelése, sem a présgépek és a lézervágó beszerzése nem történt meg. Az Áfa tv. 119. § (1) bekezdése és 120. § a) pontja alapján azt a következtetést vonta le, hogy az adólevonási jog megnyílásának időpontja a teljesítés, azaz az ügylet tényállásszerű megvalósulásának időpontja. Ebből következően az áfa levonási jog – adott időpontban történő – gyakorolhatósága szempontjából nincsen jelentősége annak, ha a számla szerinti ügylet később megvalósul, ez ugyanis nem változtat azon a tényen, hogy a vizsgált időszakban az ügylet tényállásszerűen nem valósult meg, így az adólevonási jog ekkor nem nyílt meg. Az adólevonási jog a KMK vélemény 1. pontja alapján a felperest nem illeti meg. Az ügyben nem volt vitatott, hogy a gyártó cella 2021. decemberben nem került a felperes székhelyére leszállításra, összeállításra, beüzemelésre. Szintén nem volt vitatott, hogy a

présgépek 2021. decemberben még Törökországban voltak, és még a Számlakibocsátó2 beszállítójának sem kerültek értékesítésre a török gyártó által, így a felperes tulajdonát semmiképpen nem képezhették. Kétségtelen tény az is, hogy a számla szerinti lézervágó gép beszerzése teljes mértékben megghiúsult, arra később sem került sor. Nem volt vitatott az sem, hogy a felperes a gyártó cella és a présgépek teljes vételárát 2021. decemberében nem egyenlítette ki, miközben mind a Számlakibocsátó1-gyel kötött vállalkozási szerződés, mind a Számlakibocsátó2-vel kötött adásvételi szerződés úgy rendelkezett, hogy a felperes a gépeken csak a vételár hiánytalan kiegyenlítése után szerez tulajdonjogot. A felperes állításával szemben 2021. decemberben nem rendelkezhetett tulajdonosként a gyártó cella felett, hiszen annak vételárát nem fizette meg maradéktalanul az eladó felé. A felperes tévesen értelmezte úgy, hogy a gazdasági események hiánya (a számla fiktivitása) csak akkor állapítható meg, ha a feleknek semmilyen tényleges ügyletkötési szándéka nem volt, és a szerződés alapján soha semmilyen teljesítés nem történt. A számlák fiktivitását nem érinti az sem, hogy 2023-ban az adóhatóság a gépbeszerzései utáni adólevonási jogát elismerte.

[22] Kifejtette, hogy az adólevonási jog megtagadását nem érinti, ha a számlakibocsátók az áfát a költségvetés felé befizették, mert az adókijátszás akkor is megvalósul, ha a számlabefogadó olyan számla alapján kívánt levonásba helyezni áfát, amelyen szereplő gazdasági esemény nem valósult meg. Megállapította továbbá, hogy a kifogásolt ügyletek szolgáltatásnyújtásra, és nem termékértékesítésre irányultak, de ezen megállapításnak az adólevonási jogra nincs kihatása. Álláspontja szerint az ügylet teljesülése (a gazdasági esemény megvalósulása) szempontjából kizárólag annak a ténynek volt jelentősége, hogy a vizsgált időszakban a felperes nem szerezte meg a tulajdonosként való rendelkezés jogát, mert az ellenértéket nem fizette meg. Mivel a Számlakibocsátó1 a vizsgált időszakban csak részteljesítést nyújtott, jogszerűen csak előlegszámlát bocsáthatott volna ki, a felperes is csak részben teljesítette a vételárát, így csak ennek megfelelően gyakorolhatta volna jogszerűen a levonási jogát.

[23] Megállapította továbbá, hogy az elsőfokú és a másodfokú adóhatóság az eljárási határidőket megtartotta, az eltérő minősítés tilalmát nem sértette meg, mert a Számlakibocsátó2-nél 2021. december - 2022. március időszakra lefolytatott jogkövetési vizsgálat jegyzőkönyve nem tartalmazza a tárgyi ügyletekre vonatkozó adóhatósági minősítést.

[24] Végül megállapította, hogy a felperes tudatosan használta fel a fiktív számlákat adófizetési kötelezettsége csökkentése érdekében, így az adóhiány hamis bizonylatok felhasználásával függ össze, ezért az alperes jogszerűen alkalmazott valamennyi tényállás esetében 200%-os adóbírságot.

[25] A felperes bizonyítási indítványainak teljesítését – mint szükségtelent – mellőzte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását, másodlagosan a

jogerős ítélet megváltoztatását, az adóhatóság első- és másodfokú határozatának megsemmisítését, az elsőfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására való kötelezését kérte.

[26] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. §, valamint 78. § (1) - (2) és (4) bekezdéseit, 79. § (1) bekezdését, a Kp. 84. § (2) bekezdésére figyelemmel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 279. § (1) bekezdését, 346. § (4) és (5) bekezdését, továbbá az Air. 2. és 4. §-át, 58. §-át, 99. §-át, 100. §-át, az Art. 2. §-át, az Áfa tv. 9. § (1) bekezdését, 119. § (1) bekezdését, 120. § a) pontját, 127. § (1) bekezdés a) pontját, ellentétes az adósemlegesség és arányosság elvével, az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-564/15. (Farkas) és C-712/17. (ENSA) ítéleteiben foglaltakkal, valamint a Kúria Kfv.35.234/2012/6., Kfv.35.253/2022/7. számú határozataiban közzétett gyakorlatával.

[27] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a Kúria új eljárásra szóló utasításait nem teljesítette. A tényállás felállítását követően ugyanis nem értékelte azokat a tényeket, melyek a felperes folyamatban levő gépbszerzéseit támasztották alá, és ennek következtében nem volt abban a helyzetben, hogy figyelembe vegye a Kúria azon megállapításait, hogy *„annak megítélése során, hogy a felperes a rá áthárított forgalmi adó tekintetében jogszerűen kívánt-e levonási jogával élni, figyelemmel kell lenni arra, hogy a KMK vélemény 1. pontja szerinti esetben kizárólag akkor tagadható meg az áfalevonási jog, ha a felperes egyáltalán nem végzett gépbszerzést. Ez az eset nem azonos azzal a helyzettel, ha a folyamatban levő gépbszerzéseit illetően esetlegesen még nem befejezett ügyletről kiállított számla az adólevonás alapja.”* Ez olyan súlyú jogszabálysértés, amely folytán a jogerős ítélet felülvizsgálatra alkalmatlan.

[28] Az ügy érdemét illetően kifejtette, hogy az eset lényegében azzal kapcsolatos jogvita, hogy önmagában a számlán feltüntetett teljesítési időpont hibája, esetlegesen a jogszerűhöz képest az adólevonási jog korábban történő gyakorlása okozhatja-e az adott számla színleltté (fiktívvé) nyilvánítását, és ebből következőleg az adott számla a KMK vélemény 1. esetkörébe tartozónak tekintendő-e, és az esetlegesen valótlan teljesítési időpontot tartalmazó számla adózói befogadása egyben a *„könyvek, nyilvántartások meghamisításával összefüggő tudatos adóelkerülő adózói magatartást”* jelent-e, és ezért alkalmazható-e a megemelt, 200%-os mértékű adóbírság. Hangsúlyozta, hogy a keresetlevelében az adólevonási jog és az emelt összegű adóbírság vonatkozásában is rámutatott, hogy a kifogásolt gazdasági események megvalósultak.

[29] A Számlakibocsátó1-gyel kötött ügylettel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az adóhatóság előtt ismert és a bíróság által sem vitatott tény volt, hogy a felek kiterjedt tárgyalásokat folytattak a gyártócella beszerzése érdekében, a Számlakibocsátó1 tervezésre és gyártásra vonatkozó személyi vagy tárgyi feltételeit illetően nem merült fel kétség, a Számlakibocsátó1 berendezéseket szerzett be külföldi beszállítóitól a gyártócella legyártására, a vele megkötött szerződés, az átadás-átvételi jegyzőkönyv másolata rendelkezésre áll, a gyártócella szerződés szerinti készre jelentése megtörtént, a berendezés a helyszíni szemlén az adóhatóság részéről megtekintésre került, utóbb, az elsőfokú határozat meghozatala előtt az adóhatóság felé bejelentette a gyártócella felperes részére történő leszállításának tényét is. A felperes a 2021. december hóra beállított visszaigénylésének jogszerűsége vitatása miatt és a likviditása megőrzése érdekében 2023-ban a beszállító által a teljesítésre vonatkozóan végzett számlahelyesbítések alapján visszaigényelte ugyanezen gépre vonatkozó áfa összegét.

Az adóhatóság kiutalás előtti ellenőrzés keretében vizsgálta meg ezen visszaigénylését, majd azt jogszerűnek ítélve a kiutalást teljesítette. Mindez ellentétben áll az elsőfokú bíróság megállapításával, hogy nem történt gazdasági esemény. Az elsőfokú bíróság tehát a javára szóló tényeket figyelmen kívül hagyta, és nem indokolta meg, hogy a feltárt tényállás egyes elemei miért nem relevánsak a jogügylet vizsgálata során és miért rekeszti ki a bizonyítékok közül a gyártócella elkészültét igazoló, egyébként nem vitatott bizonyítékokat. Ellentmondásosnak tartotta az elsőfokú bíróság álláspontját, mely szerint a vizsgált időszakban csak részteljesítés történt és a Számlakibocsátó1 jogszerűen csak előlegszámlát bocsáthatott volna ki, amely alapján jogszerűen gyakorolhatta volna az áfalevonási jogot, mivel ítéletét arra alapította, hogy a valóságban az ügylet nem történt meg. Hivatkozott a Kúria Kfv.35.253/2022/7. számú eseti döntésének [49] bekezdésére, mely kimondta, hogy ha a termékek fizikai valójában fellelhetők, a KMK vélemény 1. esetköre nem alkalmazható, mert nem jelenthető ki, hogy valós gazdasági tartalom nélkül csupán számla kibocsátás történt.

[30] A Számlakibocsátó2 számlájával kapcsolatban előadta, hogy az adóhatóság előtt ismert és a bíróság által sem vitatott tény volt, hogy a felek kiterjedt tárgyalásokat folytattak a két prés gép beszerzése érdekében, a felperes 2021 augusztusában nagy összegű előleget fizetett, a Számlakibocsátó2 rendelkezett a szükséges személyi és tárgyi feltételekkel a teljesítésre, az adóhatóság a beszállító partnereknél vizsgálta a gazdasági eseményeket és azokat elfogadta, az adóhatóság elismerte, hogy a prés gépek megrendelése megtörtént, az adóhatóság a román cégtől történő uniós beszerzésből származó áfa Számlakibocsátó2 általi levonását nem kifogásolta, ezzel elismerte annak jogszerűségét, a gazdasági esemény megtörténtét. A vámhatóság a Törökországból behozott prés gépeket 2022. március és 2022. április hónapokban vámolta, azok meglétét a beléptetés során ellenőrizte, a számlákban szereplő adatokkal való megegyezését felülvizsgálta, azokat elfogadta, melyről vámhatározatot bocsátott ki. A felek közötti szerződések rendelkeznek a szerződések teljesítésének időpontjáról, a prés gépek leszállítása (fizikai átadása) a felperes részére már az elsőfokú adóhatósági határozat meghozatalát megelőzően, 2022. március 18. napján és 2022. április 1. napján megtörtént. Erről az adóhatóság az EKÁER bevallások, valamint a tanúvallomások és a felperesnél tartott helyszíni szemle alapján meggyőződhetett. A revizorok több alkalommal a helyszínen ellenőrizték az eszközök fizikai meglétét. A Számlakibocsátó2 a gépekről számlát állított ki. A felperes a 2021. december hóra beállított visszaigénylésének jogszerűsége vitatása miatt és a likviditása megőrzése érdekében 2022-ben a beszállító által a teljesítésre vonatkozóan végzett számlahelyesbítések alapján visszaigényelte ugyanezen gépekre vonatkozó áfa összegét. Az adóhatóság kiutalás előtti ellenőrzés keretében vizsgálta meg ezen visszaigénylések jogszerűségét és a kiutalást teljesítette. A prés gépeket a gyári átvétellel a beszállító és a felperes átvette, azonban a COVID miatti szállítási és fizetési nehézségek miatt azok csak hónapokkal később kerültek szállításra és átadásra. Ez azonban nem azt jelenti, hogy a prés gépek nem léteztek volna, vagy nem készültek volna el.

[31] Az adóhatóság és az elsőfokú bíróság ezen, javára szóló tényeket nem értékelte, a bizonyítékok mellőzésének okát nem indokolta, és ezekkel ellentétesen állapította meg a gazdasági esemény teljes hiányát, ezért jogszabálysértően vitatta el az áfa levonásának jogát a KMK vélemény 1. pontjára hivatkozással.

[32] Előadta, hogy valós ügyleteket bonyolított, ezért az emelt összegű adóbírság kiszabásának – csalárd magatartás hiánya miatt - még abban az esetben sem lett volna helye,

amennyiben az adólevonási jogával a vizsgált időszakban nem élhetett jogszerűen, mert az aránytalan szankciót jelent és ellentétes az adósemlegesség elvével. Hivatkozott a Kúria Kfv.35.028/2018/7. számú ítélet [53] bekezdésében, Kfv.35.650/2021/7. számú ítéletében és az EUB C-564/15. (Farkas) ítélet 59., 64 – 65. pontjaiban és C-712/17. (ENSA) ítélet 40., 43, 45. és 50. pontjában foglaltakra. Eshetőlegesen előzetes döntéshozatali eljárás indítványozását kérte.

[33] Érvelése szerint a lézervágó-ügyletet illetően téves az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy önmagában a számlák kibocsátók általi helyesbítése egyben az eredeti kiállított számlák fiktitivását, hamisságát jelentené. A számlák helyesbítésére valójában kizárólag azért került sor, mert az adóhatóság egyébként kifogásolta az áfa tartalmak levonhatóságát, ami számára finanszírozási, gazdálkodási okok miatt igen hátrányos volt. A számlák helyesbítésére csak és kizárólag ezért került sor, nem pedig azért, mert a felperes azzal egyetértett. Ilyen okból a helyesbítésre hivatkozás nem jelenthet érvet a számlák hamissága, fiktív jellege mellett.

[34] A jogerős ítélet nem okszerű, az ítélet rendelkező része és indokolása, valamint tényállása között inkoherencia és feloldhatatlan ellentmondás tapasztalható, és ellentétes a BH2013.12.359. (Kfv.V.35.234/2012.) eseti döntésében foglalt adóhatósági jogértelmezéssel is, mely szerint a számlán szereplő helytelen teljesítési időpont esetére nem emelt szintű, hanem az elsőfokú adóhatóság által kiszabott 50%-os adóbírsággal szemben 10%-os adóbírságot alkalmazott. Ezen álláspontot az elsőfokú bíróság és a Kúria is helyesnek találta.

[35] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását, az előzetes döntéshozatal kezdeményezésére vonatkozó indítvány elutasítását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[36] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[37] A Kúria a jogerős ítéletet - a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül - csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem, és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése], az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 120. § (5) bekezdése].

[38] A Kúria rögzíti, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében nem támadta az eljárási határidők megtartottságával kapcsolatos ítéleti megállapítást, ezért a Kúria döntése ezen ítéletrésze nem terjed ki.

[39] A Kúria előrebocsátja, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a Számlakibocsátó2-nél lefolytatott, egyes adókötelezettségek teljesítésére irányuló jogkövetési

vizsgálatban az érintett gazdasági események minősítésére nem került sor, így az Air. 100. §-ában foglalt azonos értékelés kötelezettségét az adóhatóság nem sértette meg.

[40] Az Air. tárgyidőszakban hatályos 91. § (1) bekezdése szerint „Az adóhatóság jogkövetési vizsgálat keretében a bevallási időszak lezárását megelőzően is

a) ellenőrizheti, hogy az adózó eleget tett-e a törvényekben előírt egyes adókötelezettségeinek, azokat határidőben, illetve az adó megállapítására, bevallására és megfizetésére alkalmas módon teljesíti-e;

b) adatokat gyűjthet a nyilvántartásában és az adózó nyilvántartásában, bevallásában szereplő adatok, tények, körülmények valóságtartalmának, illetve ezek hitelességének megállapítása érdekében;

c) vizsgálhatja a gazdasági események valóságát;

d) adatokat gyűjthet az ellenőrzési tevékenysége támogatása érdekében, így különösen becslési adatbázis létrehozásához, karbantartásához.”

[41] Az adóhatóság a Számlakibocsátó2-nél nem az Air. 91. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, gazdasági események valóságának vizsgálatára irányuló jogkövetési vizsgálatot folytatott, hanem az a) pont szerinti, egyes adókötelezettségek teljesítését ellenőrizte. Az ellenőrzés jegyzőkönyve sem tartalmazza az érintett gazdasági esemény minősítését, ezért a gazdasági események egyes adózókat érintő eltérő minősítése nem is történhetett meg. A Kúria a Kfv.35.380/2021/7. számú határozatának elvi tartalma szerint „Az Air. 100. §-ában írt tiltó, a jogviszonyok eltérő minősítésére vonatkozó feltétel bekövetkezését nem az keletkezteti, hogy az adóhatóság ellenőrzéssel lezárt időszakot eredményező vizsgálatot folytat le, hanem az, hogy a jogviszonyok tartalmi elemzésére, azok valóságára vonatkozóan folytat-e vizsgálatot és tesz megállapítást.” A jogerős ítélet e körben megfelel tehát a tényeknek, az alkalmazandó jogszabályoknak és a Kúria közzétett gyakorlatának.

[42] A Kúria az ügy érdemét illetően kiemeli, hogy a jogerős ítéletet hatályon kívül helyező végzése alapján indult megismételt eljárásban hozott jogerős határozat felülvizsgálata során azt vizsgálja, hogy az elsőfokú bíróság eleget tett-e az új eljárásra szóló, a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 110. § (3) bekezdése alapján kötelező iránymutatásainak, azaz kiküszöbölte-e azokat az okokat, amelyek a korábbi eljárásában jogszabálysértő döntéshez vezettek.

[43] A Kúria az elsőfokú eljárás lényeges, az ügy érdemi eldöntésére kiható eljárási szabályszegések miatt helyezte hatályon kívül a korábbi jogerős ítéletet, emellett az ügy érdemi elbírálására vonatkozóan is meghatározta a bizonyítás irányát.

[44] A Kúria jelen eljárásban megállapította, hogy az elsőfokú bíróság – habár csak a felperes ez irányú külön kérelmét követően – beszerezte az adóellenőrzés iratait, tényállást állapított meg, azonban a bizonyítékok összességében történő értékelése a jogerős ítéletből

továbbra is hiányzik. Emellett az elsőfokú bíróság a kereset érdemi elbírálásakor figyelmen kívül hagyta a Kúria ügyletek minősítésére vonatkozó iránymutatását, ezért jogszabálysértő határozatot hozott.

[45] A Kúria hatályon kívül helyező végzésének [45] bekezdésében rögzítette, hogy *„Az Áfa tv. 120. § a) pontja alapján az adóalany abban a mértékben jogosult az általa fizetendő adóból levonni azt az adót, amelyet termék beszerzéséhez (szolgáltatás igénybevételéhez) kapcsolódóan egy másik adóalany rá áthárított, amilyen mértékben az adóalany - ilyen minőségében - a terméket, szolgáltatást adóköteles termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja. Annak megítélése során, hogy a felperes a rá áthárított adó tekintetében jogszerűen kívánt-e levonási jogával élni, figyelemmel kell lenni arra, hogy a KMK vélemény 1. pontja szerinti esetben kizárólag akkor tagadható meg az áfalevonási jog, ha a felperes egyáltalán nem végzett gépbeszerzést. Ez az eset nem azonos azzal a helyzettel, ha a folyamatban lévő gépbeszerzéseit illetően esetlegesen még nem befejezett ügyletről kiállított számla az adólevonás alapja. Az egyes beszerzéseket illetően tehát a rendelkezésre álló bizonyítékok gondos mérlegelése és az áfalevonás rendszerének keretében történő értékelése alapján hozható ítélet az alperes határozatának törvényességéről.”*

[46] A KMK vélemény 1. pontja kimondja, hogy *„Ha a számlában szereplő gazdasági esemény nem történt meg, akkor nem kell vizsgálni, hogy a számlabefogadó tudott-e, illetve tudnia kellett volna-e az adókiátszásról, adócsalásról.”* Ezen ponthoz fűzött indokolás szerint *„A számlában szereplő termékértékesítés/szolgáltatás nyújtás a valóságban nem történt meg, a számla csak „önmagában” létezik, mögöttes gazdasági esemény nélkül. Célja csalárd módon vagy visszaélészerűen az áfa levonási jog gyakorlása. A gazdasági esemény hiányáról a számlában szereplő felek tudomással bírnak, szubjektív tudatuk átfogja annak nem valós jellegét. Erre figyelemmel szükségtelen és értelmezhetetlen annak vizsgálata, hogy a számlabefogadó tudott-e, illetve tudnia kellett volna az adókiátszásról, adócsalásról. Tudott róla, hiszen résztvevője volt az adókiátszásnak.”*

[47] A Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlanul, a rendelkezésre álló bizonyítékokkal ellentétesen, illetve azok értékelése nélkül állapította, meg, hogy az érintett számlák csak önmagukban léteznek, mögöttes gazdasági esemény nélkül.

[48] Az Art. 2. § bekezdése fogalmazza meg a szerződés tartalom szerinti minősítésének követelménye (valódisági klauzula). E szerint *„Az adóhatóság eljárásában a szerződést, ügyletet és más hasonló cselekményt valódi tartalma szerint minősíti.”* Az Art. 3. §-a az ügyletek gazdasági eredmény szerinti minősítésének követelményét rögzíti. Kimondja, hogy *„(1) Az érvénytelen szerződésnek vagy más jogügyletnek az adózás szempontjából annyiban van jelentősége, amennyiben annak gazdasági eredménye kimutatható. Az adókötelezettséget nem befolyásolja az, hogy a magatartás (cselekmény, mulasztás) törvényi rendelkezésbe ütközik, vagy sérti a jó erkölcsöt.”*

[49] Ezen rendelkezések alapján amennyiben egy ügylet gazdasági eredménnyel bír, nem jelenthető ki, hogy a gazdasági esemény nem létezik, ezért az adólevonási jog KMK vélemény 1. esetköre szerinti megtagadása jogszabálysértő.

[50] A számlán szereplő ügyletek gazdasági tartalmának vagy a gazdasági esemény hiányának megállapítása a bizonyítékok értékelésén alapulhat. Az elsőfokú bíróság az ügyletek gazdasági tartalmának vizsgálatát a bizonyítékok alapján nem végezte el arra hivatkozással, hogy a vizsgálat hónapban a felperes az általa megrendelt berendezések és szolgáltatások ellenértékét még nem fizette meg, és a gépek ebben a hónapban részére leszállításra sem kerültek.

[51] Ezen tények azonban nem támasztják alá a gazdasági esemény hiányát, és önmagukban nem alapozzák meg az adólevonási jog megtagadását.

[52] Egyrészt a vételár, illetve ellenérték kiegyenlítetlensége nem akadályozza az adólevonási jog gyakorlásának. Az ún. megfizetettségi feltétel 2011. szeptember 27-től nem szerepel a magyar jogrendszerben (az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény jogharmonizációs módosításáról és az adó-visszaigénylés különös eljárási szabályairól szóló 2011. évi CXXIII. törvény 5. §-a az Áfa tv. 186. § (2) – (6) bekezdéseit hatályon kívül helyezte).

[53] Másrészt az nem volt vitatott a perben, hogy a számlák befogadásának hónapjában a felperes a teljes ellenértéket egyetlen berendezés tekintetében sem egyenlítette ki, a Számlakibocsátó1-nek 2021. december 28-án 26.172.660 Ft-ot, a Számlakibocsátó2-nek előlegszámla alapján korábban 80.000 Ft + 21.000.000 Ft áfát fizetett meg. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes számlakibocsátókkal kötött szerződésai értelmében a gépek felpereshez történő fizikai leszállítására az ellenérték maradéktalan kifizetését követően kerül sor. Az ügyletkötő felek megállapodásának tehát megfelelt, hogy a felperes a gépeket a teljes vételár megfizetését követően kapja meg, és a számviteli szabályok értelmében az ellenérték leghamarabb a bizonylat kibocsátásával egyidejűleg válhat esedékessé. Emlékeztet a Kúria, hogy a számlakibocsátás hónapjára vonatkozóan folytatta le az ellenőrzést az adóhatóság, és a Számlakibocsátó1-gyel kötött szerződés alapján a fizetési határidő 60 nap, míg a Számlakibocsátó2 számláján szereplő fizetési határidő 2022. január 21. volt.

[54] Ezen körülmények folytán az adólevonási jog megtagadásának nem lehet önmagában indoka az, hogy az ellenérték kiegyenlítése a vizsgált hónapban még nem történt meg.

[55] Hasonlóan nem akadályozza az adólevonási jog gyakorlásának – valós ügyletek esetén – a számla ügylet meghíúsulására figyelemmel történő utólagos érvénytelenítése sem. Amennyiben az ügylet a számlakibocsátást követően hiúsul meg, a számlakibocsátáskor fennálló jogokat és kötelezettségeket e tény nem érinti.

[56] Mindezek következtében az elsőfokú bíróságnak értékelnie kellett volna az ügyletek bonyolításával kapcsolatos bizonyítékokat annak megállapítására, hogy az ügyletek valósak voltak-e. Valós ügyletek esetén a számla tartalmi hitelessége a KMK vélemény 1. pontja alapján nem vonható kétségbe.

[57] A Kúria megállapította, hogy a Számlakibocsátó1 számlájával kapcsolatban rendelkezésre áll a felek ügyvezetőinek nyilatkozata, az általuk kötött szerződés, árajánlatok,

a Számlakibocsátó1 beszerzési listája, bizományosi szerződései, az adóhatóság által megtartott helyszíni szemle jegyzőkönyve, az ügyletkötő felek alkalmazottainak nyilatkozatai.

[58] A Számlakibocsátó2 számlája tekintetében rendelkezésre áll árajánlat, a felek által kötött adásvételi szerződés, ügyvezetőik nyilatkozata, a készre jelentésről szóló jegyzőkönyv, ehhez kapcsolódó fényképek, az előlegszámla, annak kifizetésével kapcsolatos bizonylatok, a helyszíni ellenőrzés jegyzőkönyve, a Számlakibocsátó2 beszerzéseivel kapcsolatos iratok, a felek munkavállalóinak tanúvallomásai (5 fő), EKAER adatok, CMR okmány, vám eljárás iratai, nemzetközi megkeresés és a román válasz, a Számlakibocsátó2-nél lefolytatott jogkövetési vizsgálat anyaga, a helyesbítő számla és az ezzel kapcsolatos nyilatkozatok.

[59] Ezen bizonyítékok értékelése nélkül nem dönthető el, hogy a számlakibocsátás valós gazdasági eseményről történt-e.

[60] Megjegyzi a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a Számlakibocsátó1 számláját illetően azt, hogy a felek által kötött szerződés valós tartalma szolgáltatásnyújtás, figyelemmel arra, hogy abban a szolgáltatási elemek dominálnak: a felperes igényeinek megfelelő alkatrészgyártó berendezés létrehozása, leszállítása, beüzemelése. Ugyanakkor ellentmondásos e körben az elsőfokú bíróság álláspontja, amikor a szolgáltatás, mint gazdasági esemény hiányát a tulajdonoskénti rendelkezési jog átszállásának hiányára is hivatkozva állapítja meg. Az Áfa tv. 9. §-a szerint a termékértékesítés fogalmi eleme a tulajdonoskénti rendelkezési jog átszállása, míg a szolgáltatásnyújtás az Áfa tv. 13. §-a szerint mindaz, ami nem minősül termékértékesítésnek. A gazdasági esemény megvalósulásának, teljesítésének vizsgálatakor a fogalmi elemek – a téves következtetések elkerülése érdekében - nem keverhetők össze. Az ettől eltérő kérdés, hogy mind a termékértékesítés, mind a szolgáltatásnyújtás adólevonási jogot keletkeztet.

[61] Az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontja folytán – mely szerint önmagában az ellenérték megfizetésének és a berendezések birtoka megszerzésének hiányában gazdasági esemény nem történt, így az adólevonási jog a vizsgált időszakban nem gyakorolható - az ügyletek vizsgálatát nem végezte el, ezért a jogerős ítélet megalapozatlan. A bíróság ítélete alapjául – a köztudomású tényeken túlmenően – csak a bizonyított, illetve a felek által nem vitatott tényeket fogadhatja el. A kereset tartalma alapján a bizonyítékok értékelése nélkül jelen perben – a Kp. 78. § (1) bekezdése értelmében - nem hozható ítélet.

[62] A Kúria korábbi döntésében is rögzítette, hogy a rendkívüli jogorvoslati eljárásban bizonyítás felvételének, a bizonyítékok elsőként történő értékelésének, így a kereset elbírálásához szükséges tények megállapításának nincs helye, és érdemi döntést ezért abban az esetben hozhat, ha a jogerős ítélet kétséget kizáróan tartalmazza a bíróság által megállapított tényállást, az annak alapjául szolgáló bizonyítékok értékelését és abból a bíróság jogszabályi rendelkezésekkel és az általa megállapított tényekkel alátámasztott, okszerű jogi érveléssel bemutatott jogi álláspontját.

[63] Mindezek folytán a Kúria a bizonyítékértékelés nélkül meghozott jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[64] Az elsőfokú bíróság az új eljárásban köteles a bizonyítékok értékelése alapján állást foglalni arról, hogy az alperes törvényesen tagadta-e meg a gazdasági esemény hiányára hivatkozással a felperes adólevonási jogát, illetve alkalmazott csalárd magatartás miatt emelt összegű adóbírságot.

A döntés elvi tartalma

[65] *Az ügyleteket valós gazdasági tartalmuk szerint kell minősíteni. Valós gazdasági eseményről kiállított számla esetén az adólevonási jogot a KMK vélemény 1. pontjára hivatkozással nem lehet megtagadni.*

Záró rész

[66] A Kúria a felek felülvizsgálati perköltségét a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. § (1) és (5) bekezdése, valamint a Kp. 115. § (2) bekezdése és 110. § (3) bekezdése alkalmazásával csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A perköltség összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[67] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[68] A végzés elleni további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. október 2.

dr. Darák Péter s.k.
s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

dr. Márton Gizella

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő